

УДК 619:616:24.4

Герасимчук М. Б., студент II курсу ОС Магістр, спеціальність “Ветеринарна медицина”

Науковий керівник – Решетник А. О., кандидат вет. наук, доцент

Подільський ДАТУ, м. Кам'янець-Подільський, Україна

СТРЕСОЧУТЛИВІСТЬ І ПРОДУКТИВНІ ЯКОСТІ СВИНЕЙ ЗА ПРОМИСЛОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

У практиці свинарства країн Європи йде перегляд технологій, які застосовуються сьогодні у свинарстві. Звідси перед зоогігієнічною наукою стала проблема пошуку методів усунення з технологічного процесу стресочутливих тварин та покращення природної резистентності поголів'я. Утримання тварин в промислових комплексах в умовах постійного впливу технологічних стресорів приводить до того, що стрес стає патогенетичною основою розвитку функціональних розладів і незаразних захворювань. Властивість тварин проявляти підвищену резистентність до хвороб і стійкість до несприятливих факторів середовища, набуває особливої важливості при промисловій технології виробництва свинини. Сучасний підхід до безпечності продуктів харчування передбачає впровадження на підприємствах, які виробляють та реалізують продукти харчування, систем управління безпечністю харчових продуктів на основі концепції аналізу небезпечних чинників і критичних точок контролю – НАССР (Hazard Analysis and Critical Control Points, або комплексний контроль пунктів аналізу безпеки). Тобто, НАССР передбачає заходи, що забезпечують необхідний рівень показників безпеки продукції в процесі її виробництва саме в тих критичних точках контролю технологічного процесу, де може виникнути загроза появи небезпечно впливаючих чинників. Головна ідея НАССР – концентрація уваги на тих етапах і умовах виробництва, які є критичними для безпеки харчових продуктів і гарантії того, що їх продукція не завдасть збитків споживачу.

Мета роботи: у господарстві з промисловою технологією вивчити функціональний стан свиней відгодівельної групи з врахуванням їх стресочутливості на основі встановлення коефіцієнта емоційності. Для досягнення мети були поставлені такі завдання: у СТОВ “Котелеве” провести етологічні дослідження свиней відгодівельної групи, визначивши коефіцієнт емоційності за методом відкритого поля і дослідити відгодівельні та м'ясні якості свиней в залежності від зрівноваженості нервових процесів при інтенсивній технології ведення свинарства; вивчити морфо-функціональні особливості щитоподібної залози та наднирників.

На основі проведених досліджень було зроблено наступні висновки:

Впровадження у господарстві інтенсивної технології з 3-х фазною системою утримання свиней склало передумови до виникнення тривало діючих та періодично виникаючих технологічних стресів на їх організм і потребує пошуку методики відбору стресостійких тварин. Прийнятним варіантом у виробничих умовах є тестування свиней за коефіцієнтом емоційності.

Свині з високим K_e мали кращі відгодівельні якості та вірогідно більший вихід м'яса після забою ($p < 0,05$). Свинина отримана від тварин з високим коефіцієнтом емоційності, характеризувалась більш інтенсивним кольором та вологостримуючою здатністю ($p < 0,01$).

Індекс адаптаційних можливостей ендокринних залоз був більшим у свиней з високим K_e ($p < 0,05$).

Вища стресочутливість свиней (з більш низьким показником K_e) супроводжується меншими приростами, забійним виходом м'яса, негативно відбивається на якості м'яса та м'ясопродукції. Тому для промислового свинарства важливо використовувати стресостійких свиней. Тестування свиней за коефіцієнтом емоційності дозволяє визначити стресочутливих тварин у віці 1,5-2 місяців у виробничих умовах.

УДК: 636.78

Гоменюк О.О., студент II курсу ОС Магістр, спеціальність "Ветеринарна медицина"

Науковий керівник – Керничний С.П., кандидат вет. наук, доцент
Подільський ДАТУ, м. Кам'янець-Подільський, Україна

ПОРІВНЯЛЬНА ОЦІНКА РІЗНИХ СХЕМ ЛІКУВАННЯ СОБАК, ХВОРИХ НА ПІСЛЯРОДОВИЙ МЕТРИТ

Останнім часом у містах України збільшилась кількість дрібних домашніх тварин, серед яких чисельне місце займають кішки і собаки.

Але не зважаючи на те, що проблемами захворювань цих тварин займаються багато практикуючих лікарів, знань з діагностики, лікування та профілактики, зокрема, патології статевих органів кішок і собак ще недостатньо.

Метою наших досліджень було вивчити поширеність, причини виникнення та порівняти терапевтичний ефект при різних схемах лікування собак, хворих на післяродовий метрит.

Така патологія статевої сфери спостерігається у самок усіх видів тварин.

До захворювання на метрит призводить пошкодження ендометрію та проникнення патогенної мікрофлори через родові шляхи у матку при патологічних родах, затриманні посліду, субінволюції матки тощо.

Сприяє захворюванню зниження загальної резистентності організму, неповноцінна годівля, відсутність моціону у суки в період вагітності та антисанітарні умови утримання. Важливим є те, що при несвоєчасному наданні допомоги і переході гострого метриту у хронічну форму, поряд з іншими причинами (гормональні порушення) у сук розвивається піометра. Власне, при даній патології медикаментозне лікування вже недоцільне.

Для досягнення мети використовували статистичні, клінічні, мікробіологічні та лабораторні методи дослідження. Було сформовано дві дослідні групи Д1 і Д2 ($n=3$) у кожній. Клінічними методами дослідження було встановлено, що післяродовий метрит у піддослідних тварин протікав переважно у гнійно-катаральній формі.

В обох групах хворим тваринам застосовували комплексну терапію, яка базувалась на введенні: антибіотика – амоксицилін ін'єкційний 15 %, окситоцину, синестролу, загальностимулюючих та дезінтоксикаційних засобів (в/в крапельно розчин 5 % глюкози, 0,9 % натрію хлориду, Рінгера). Всі препарати вводились згідно настанови до їх використання.